

پرسش‌های متداول خدمات ارتباطی

توانایی برقراری ارتباط به فرد اجازه می‌دهد تا با دیگران ارتباط برقرار کند و ایشان را قادر می‌سازد تا فعالیت‌های روزانه‌اش را انجام دهد. **منشور حقوق ارتباطات**، حق فرد برای برقراری ارتباط در تمام جنبه‌های زندگی خودش، از جمله تعامل با دیگران، حفظ روابط اجتماعی، انتخاب کردن، به اشتراک گذاشتن نظرات، پرسیدن سؤال، ارائه اطلاعات و بیان خواسته‌ها، نیازها و احساسات را تشریح می‌کند. بهتر است یاد بگیرید که فرد چگونه ترجیح می‌دهد ارتباط برقرار کند. با توجه به پیچیدگی‌های نیازهای ارتباطی هر فرد، راه حل مؤثر ممکن است برای هر کسی متفاوت باشد. اگر سؤال یا نگرانی دارید یا مایلید این سند به زبان‌های دیگر ترجمه شود، لطفاً به آدرس ایمیل Questions@dds.ca.gov ایمیل بزنید.

پرسش 1. خدمات ارتباطی کدامند؟

پاسخ 1. خدمات ارتباطی اختلالات، آموزش‌ها و/یا فناوری‌هایی را شامل می‌شود که به افراد کمک می‌کنند تا به طور مؤثر ارتباط برقرار کنند. همچنین ممکن است به اعضای خانواده در حمایت از رشد ارتباطی یک فرد کمک کنند.

پرسش 2. خدمات ارتباطی چگونه به افراد کمک می‌کنند؟

پاسخ 2. ارتباطات برای ارتباط بین افراد و ایجاد روابط حیاتی است. خدمات ارتباطی به افراد کمک می‌کند تا افکار، احساسات، نیازها و خواسته‌هایشان را بیان کنند. وقتی این مهارت‌ها رشد کنند، استقلال ایشان افزایش می‌یابد و به ایشان اجازه می‌دهد تا به طور کامل در مدرسه، محل کار و جامعه‌شان مشارکت کنند. باید به همه افراد فرصت برقراری ارتباط داده شود.

پرسش 3. چه کسانی از خدمات ارتباطی بهره‌مند می‌شوند؟

پاسخ 3. افرادی که نمی‌توانند از گفتار شفاهی به عنوان راه اصلی ارتباط استفاده کنند، می‌توانند از این خدمات بهره‌مند شوند. این افراد ممکن است فاقد قدرت تکلم یا ابراز احساسات باشند. اگر شما یا یکی از اعضای خانواده‌تان می‌توانید از خدمات ارتباطی بهره‌مند شوید، با مرکز منطقه‌ای محلیتان تماس بگیرید. کودکان 3 تا 21 ساله همچنین می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد پشتیبانی‌های ارتباطی موجود در مدرسه‌شان، با تیم برنامه آموزش فردی (IEP) خودشان مشورت کنند.

پرسش 4. برخی از روش‌های مختلف برقراری ارتباط کدامند؟

پاسخ 4. روش‌های ارتباطی متنوعی وجود دارد که افراد بسته به نیاز خودشان از آنها استفاده می‌کنند. برخی ممکن است از یک زبان بصری مانند زبان اشاره آمریکایی (ASL)، مترجمان دارای مجوز ناشنوایان (CDI) و مترجمان ASL برای برقراری ارتباط بین افراد ناشنوا یا کم‌شنوا با افراد دارای زبان گفتاری استفاده کنند. برخی افراد ممکن است از ابزارهای ارتباطی کمکی استفاده کنند. برخی از مثال‌ها عبارتند از:

- بردهای ارتباطی
- دستگاه‌های تولید گفتار، و
- تبلت‌هایی مجهز به برنامه‌های ارتباطی

افراد دیگر ممکن است از تجهیزات پزشکی بادوامی استفاده کنند که در صحبت کردن به آنها کمک می‌کند. برخی از مثال‌ها عبارتند از:

- پروتز صوتی
- حنجره الکترونیک

پرسش 5. ارتباط جایگزین و مکمل (AAC) چیست؟

پاسخ 5. افرادی که نمی‌توانند خودشان را به صورت کلامی ابراز کنند، ممکن است از شکل‌های مختلف ارتباطی برای تعامل با دیگران استفاده کنند. AAC ممکن است شامل روش‌های ارتباطی کمکی و بدون کمک باشد. ارتباطات کمکی شامل دستگاه‌هایی،

چه الکترونیکی و چه غیر الکترونیکی، مانند تصاویر، نوشته‌ها، تبلت‌ها، بردهای ارتباطی و دستگاه‌های تولید گفتار (SGD) می‌شود. ارتباط بدون کمک به دستگاه‌های اضافی نیاز ندارد و ممکن است شامل حالات چهره، وضعیت بدن، حرکات یا علائم دستی باشد. افراد در هر سنی می‌توانند از AAC استفاده کنند و نیازی به مهارت‌های پیش‌نیاز ندارد.

پرسش 6. زبان اشاره آمریکایی (ASL) چیست؟

پاسخ 6. زبان اشاره آمریکایی (ASL) یک زبان طبیعی با همان ویژگی‌های زبانی زبان‌های گفتاری است. دستور زبان آن با استفاده از شکل‌های دست، حالات چهره و زبان بدن برای انتقال معنا بیان می‌شود. این زبان اصلی بسیاری از ناشنوایان و کم‌شنوایان آمریکای شمالی است. بسیاری از افراد شنوا به زبان اشاره آمریکایی (ASL) مسلط هستند و این زبان سومین زبان رایج در ایالات متحده است. بیش از 300 زبان اشاره مختلف در سراسر جهان استفاده می‌شود.

پرسش 7. زبان اشاره آمریکایی لمسی حرفه‌ای چیست؟

پاسخ 7. زبان اشاره آمریکایی لمسی حرفه‌ای (PTASL) یک زبان لمسی برای افراد ناشنوا-نابینا است که توسط خودشان و برای خودشان توسعه داده شده است. در این زبان برای برقراری ارتباط از لمس بدن به جای علائم بصری استفاده می‌شود. PTASL یک سیستم ارتباطی نوظهور است. فضای تماس مشترک روی دست‌ها، بازوها و پشت، تعاملات فراگیرتر و ارتباطات عمیق‌تر را ممکن می‌سازد.

پرسش 8. چه کسی تصمیم می‌گیرد که کدام سیستم یا خدمت ارتباطی مورد نیاز است؟

پاسخ 8. فرد یا خانواده می‌توانند برای ارزیابی کامل با یک آسیب‌شناس گفتار و زبان (SLP) دارای مجوز و آموزش‌دیده مشورت کنند. شیوه یا شیوه‌های مناسب ارتباط و پشتیبانی ارتباطی توسط نیازهای فرد و شرکای ارتباطی ایشان تعیین می‌شود (ASHA, 2024). افرادی که با مشکل کم‌شنوایی مواجه هستند، می‌توانند با یک مربی ناشنوایان ملاقات کنند و برای بررسی گزینه‌های دیگر به یک متخصص شنوایی‌سنجی ارجاع داده شوند. بخش 36.303 قانون آمریکایی‌های مبتلا به معلولیت مقرر می‌دارد که ابزارها یا کمک‌های ارتباطی باید در قالب‌های دسترس‌پذیر ارائه شوند، به موقع ارائه شوند و از حریم خصوصی و استقلال مبتلایان به معلولیت محافظت کنند. علاوه بر این، اثربخشی این کمک‌ها و خدمات به روش ارتباطی مورد استفاده فرد، ماهیت، مدت و پیچیدگی ارتباط و زمینه‌ای که ارتباط در آن رخ می‌دهد بستگی دارد.

پرسش 9. خانواده‌ها چگونه به خدمات ارتباطی دسترسی دارند؟

پاسخ 9. بسته به نیازهای ارتباطی فرزندان، روش‌های مختلفی برای دریافت خدمات ارتباطی وجود دارد. خانواده‌ها می‌توانند برای اطلاعات بیشتر با مرکز منطقه‌ای محلی یا هماهنگ‌کننده خدمات خودشان تماس بگیرند. خانواده‌ها همچنین می‌توانند برای خدمات گفتاردرمانی و فناوری‌های کمکی، بیمه خودشان را بررسی کنند. کودکانی که ناشنوا و کم‌شنوا تشخیص داده می‌شوند، توسط خدمات خانواده LEAD-K به متخصصین غربالگری شنوایی و ناشنوایی ارجاع داده می‌شوند. برنامه‌های آنلاین رایگان زبان اشاره برای خانواده‌ها در دسترس است. برنامه‌های ایالتی هست، مانند خدمات کودکان کالیفرنیا (CCS)، که می‌تواند خدمات گفتاردرمانی را تأمین مالی کند. سازمان‌های آموزشی محلی (LEA) ممکن است بر اساس نیازهای کودک، گفتاردرمانی ارائه دهند یا دستگاه‌ها و خدمات فناوری کمکی (AT) را خریداری کنند. با استفاده از این لینک، مرکز منطقه‌ای محلی خودتان را پیدا کنید: [جستجوی مرکز منطقه‌ای](#)

خدمات ارتباطی برای کودکان از سن بدو تولد تا 36 ماهگی

پرسش 1. اگر در مورد رشد زبانی نوزاد/کودک نپوی خودم نگران باشم، چه کاری باید انجام دهم؟

پاسخ 1. دوره رشد از بدو تولد تا 3 سالگی برای گفتار و زبان و رشد شناختی مهم است. خانواده‌ها می‌توانند برای بررسی نگرانی هایشان با پزشک متخصص اطفال مشورت کنند. پزشک متخصص اطفال ممکن است شما را برای ارزیابی به یک مرکز منطقه‌ای یا یک آسیب‌شناس گفتار و زبان دارای مجوز ارجاع دهد. همچنین ممکن است توصیه شود که فرزند شما ارزیابی شنوایی سنجی انجام دهد. همچنین می‌توانید برای کسب اطلاعات و منابع به صفحه وب «[شروع زود هنگام](#)» مراجعه کنید.

پرسش 2. چطور بفهمم فرزندم به گفتاردرمانی نیاز دارد؟

پاسخ 2. هر کودک منحصر به فرد است و برخی از تفاوت‌ها در رشد گفتار و زبان طبیعی است. اگر فرزند شما به نقاط عطف رشد مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها (CDC) دست نیافته است، یا اگر نگرانی‌های مداومی در مورد رشد گفتار و/یا زبان فرزندان دارید، برای ارجاع برای غربالگری رشدی یا ارزیابی گفتار و زبان با پزشک متخصص اطفال یا مرکز منطقه‌ای محلی خودتان مشورت کنید. والدین همچنین می‌توانند با مرکز منطقه‌ای محلی خودشان تماس بگیرند تا فرزندشان را به برنامه‌ی «شروع زود هنگام» ارجاع دهند. لطفاً برای فهرست نقاط عطف رشد بر اساس سن از [وبسایت CDC](#) بازدید کنید. وزارت آموزش و پرورش کالیفرنیا (CDE) همچنین فهرست جامعی از نقاط عطف رشد زبانی برای کودکان از بدو تولد تا پنج سالگی دارد، [نقاط عطف رشد زبانی SB 210](#).

پرسش 3. تأخیر گفتار و زبان چیست؟

پاسخ 3. تأخیر گفتار یا زبان زمانی است که کودک به نقاط عطف رشد معمول نمی‌رسد. تأخیر در گفتار و زبان به این معنی است که مهارت‌های ارتباطی کودک (هم درک و هم بیان زبانی) با سرعت کمتری نسبت به سن معمول او رشد می‌کند. اگر کودکی در به اشتراک گذاشتن مشکلات، افکار، ایده‌ها و احساسات خود یا درک آنچه دیگران می‌گویند مشکل داشته باشد، ممکن است دچار تأخیر یا اختلال زبانی باشد. اگر کودکی در تولید صداها و کلمات مشکل داشته باشد، ممکن است دچار تأخیر یا اختلال گفتاری باشد.

- گفتار: به تولید فیزیکی صداها و کلمات اشاره دارد.
- زبان: شامل درک و استفاده از کلمات، عبارات و جملات برای برقراری ارتباط است.

پرسش 4. چه مدل مراقبت گفتاردرمانی برای فرزند من مفید خواهد بود؟

پاسخ 4. یک مدل مراقبت مداوم برای گفتاردرمانی، رویکردی جامع‌تر، یکپارچه‌تر و مؤثرتر برای مداخله زودهنگام ارائه می‌دهد. این مدل، نتایج رشدی بهبود یافته، مشارکت و پشتیبانی بهبود یافته، خدمات جامع و یکپارچه، شخصی‌سازی و انعطاف‌پذیری بیشتر و اثربخشی و کارایی بیشتر را ارائه می‌دهد.

پرسش 5. چه منابعی برای کودکان ناشنوا یا کم‌شنوا وجود دارد؟

پاسخ 5: بخش 356326.5 قانون آموزش کالیفرنیا، طراحی منابع برای والدین را برای شناسایی موارد رشدی الزامی می‌کند. این قانون، وزارت آموزش و پرورش کالیفرنیا (CDE) را موظف می‌کند تا ابزارها یا ارزیابی‌های موجود را برای ارزیابی رشد زبانی و سواد کودکان ناشنوا و کم‌شنوا انتخاب کند. CDE فهرستی از نقاط عطف زبانی را برای والدین فراهم می‌کند تا رشد زبانی فرزندشان را پیگیری کنند. برای مشاهده فهرست جامعی از نقاط عطف رشد زبانی از بدو تولد تا پنج سالگی برای کودکان ناشنوا یا کم‌شنوا، می‌توانید به وبسایت CDE به آدرس زیر مراجعه کنید.

<https://www.cde.ca.gov/sp/ss/dh/sb210langmilestones.asp>

پرسش 6. اگر در طول آزمایش غربالگری نوزادان، کم‌شنوایی نوزادم تشخیص داده شود، چه باید بکنم؟

پاسخ 6. با متخصص اطفال خود مشورت کنید تا مشخص شود که آیا نوزاد شما نیاز به آزمایش مجدد دارد یا خیر. متخصص اطفال یا بیمارستان، نوزاد شما را قبل از اینکه یک ماهه شود، برای آزمایش‌های بعدی به متخصص شنوایی‌سنجی اطفال ارجاع خواهد داد. اگر نوزاد شما دچار کم‌شنوایی تشخیص داده شود، متخصص شنوایی‌سنجی باید شما را به خدمات خانوادگی «شروع زودهنگام» و «Lead-K» ارجاع دهد. همچنین می‌توانید از طریق earlystart@dds.ca.gov با این بخش تماس بگیرید، یا برای ارتباط با برنامه‌ی Early Start محلی خود، از [صفحه‌ی وب Early Start](#) دیدن کنید. اگر واجد شرایط باشید، مهم است که کودک شما هر چه زودتر خدمات را شروع کند.

منابع اضافی برای دسترسی خانواده‌ها وجود دارد:

- [کم‌شنوایی در کودکان | کم‌شنوایی در کودکان | CDC](#)
- [خدمات خانواده LEAD-K](#)
- [دست‌ها و صداها](#)
- [شنوایی کودک من](#)

پرسش 7. آیا نوزاد/کودک نوپای من می‌تواند از خدمات ارتباطی یا دستگاه تقویتی و کمکی (AAC) بهره‌مند شود؟

پاسخ 7. هیچ محدودیت سنی برای استفاده از AAC وجود ندارد. انجام ارزیابی گفتار، زبان و ارتباط برای تعیین رویکرد ارتباطی مناسب یا سیستمی برای فرزندتان ضروری است. در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر، لطفاً به مرکز منطقه‌ای محلینان مراجعه کنید.

خدمات ارتباطی ناشنوایان و کم‌شنوایان

پرسش 1. ناشنوایی یا کم‌شنوایی چگونه بر رشد گفتار و زبان تأثیر می‌گذارد؟

پاسخ 1. شنیدن صداها و کلمات می‌تواند به کودکان در یادگیری زبان کمک کند. با این حال، گفتار و شنوایی تنها چند روش برای کسب مهارت‌های زبانی هستند. زبان اشاره آمریکایی (ASL) دسترسی زودهنگام به زبانی را فراهم می‌کند که برای رشد شناختی و اجتماعی حیاتی است. کودکانی که از بدو تولد در معرض زبان اشاره آمریکایی (ASL) قرار می‌گیرند، به نقاط عطف زبانی می‌رسند و مهارت‌های زبان بیانی و دریافتی خود را تقویت می‌کنند. رشد زبانی می‌تواند از طریق خواندن، نگاه کردن به تصاویر، اشاره کردن و بازی کردن رخ دهد. علاوه بر این، تعاملاتی که شامل حرکات، حالات چهره و سایر شکل‌های ارتباط غیرکلامی می‌شوند، می‌توانند به رشد زبانی کودک کمک کنند.

پرسش 2. افراد ناشنوا و کمشنوا چگونه ارتباط برقرار می‌کنند؟

پاسخ 2. راه‌های زیادی وجود دارد که یک فرد ناشنوا و کمشنوا از طریق آنها ارتباط برقرار می‌کند. هر کسی منحصر به فرد است و بر اساس موقعیت و هدف تعامل، نیازها و ترجیحات ارتباطی متفاوتی دارد. برخی از حالت‌های ارتباطی عبارتند از:

- زبان اشاره آمریکایی (ASL)
- گفتار
- خواندن گفتار (لب خوانی)
- حالات چهره
- نوشتن
- ویدئوفون
- ارتباط جایگزین تقویتی (AAC)

خدمات ارتباطی ناشنوایان و نابینایان

پرسش 1. ناشنوایی-نابینایی چیست؟

پاسخ 1. ناشنوایی-نابینایی وضعیتی است که در آن فرد همزمان دچار کمشنوایی و کمبینایی است. یک فرد نابینا-ناشنوا ممکن است درجاتی از بینایی و/یا شنوایی قابل استفاده داشته باشد. منابعی در مورد ناشنوایی-نابینایی در وبسایت بخش خدمات رشدی وجود دارد: [منابع ناشنوایان، کمشنوایان و ناشنوایان نابینا](#)

پرسش 2. افراد ناشنوا و نابینا چگونه با دیگران ارتباط برقرار می‌کنند؟

پاسخ 2. افراد ناشنوا/نابینا می‌توانند با استفاده از ترکیبی از سیستم‌های ارتباطی اصلی، به روش‌های مختلفی ارتباط برقرار کنند که شامل موارد زیر است:

- نشانه‌های لمسی
- نمادهای لمسی اشیاء
- زبان اشاره لمسی حرفه‌ای
- حالت چهره
- نمادهای تصویری
- املا با انگشتان

پرسش 3. افراد نابینا و ناشنوا از چه نوع فناوری ارتباطی استفاده می‌کنند؟

پاسخ 3. یادگیری و رشد افراد نابینا و ناشنوا از فردی به فرد دیگر متفاوت است و به نوع و سطح مشکلات بینایی و شنوایی، سن شروع (از بدو تولد یا بعداً اکتسابی) و وجود معلولیت‌های دیگر بستگی دارد. با [خدمات ناشنوایان و نابینایان کالیفرنیا](#) برای انجام دادن ارزیابی عملکردی و فردی ارتباط برقرار کنید. کارکنان باتجربه ایشان مشاوره، آموزش و منابع لازم را در اختیار خانواده‌ها و متخصصان آموزشی و پزشکی در سراسر ایالت کالیفرنیا قرار می‌دهند.

